

فصل اول: انگلستان

مبحث اول: سابقه تاریخی

پیش بینی کد های رفتاری در پارلمان انگلستان سابقه طولانی دارد. اولین بار در سال ۱۶۹۵ پارلمان انگلستان طی مصوبه ای مقرر کرد « پیشنهاد هر نوع پول یا امتیاز به نمایندگان پارلمان برای انجام هر نوع کاری در پارلمان ، جرم و اقدام خلاف قانون اساسی تلقی می شود.»

در سال ۱۸۵۸ پارلمان ، در مصوبه دیگری تصریح کرد « اقدام نمایندگان پارلمان در پیشنهاد یا حمایت از هر عمل یا تصمیمی در پارلمان ، به سبب کسب منافع مالی یا پاداش، خلاف عرف و نقض شأن و جایگاه پارلمان است.» همین مضمون در مصوبه بعدی پارلمان در مقابل تلاش گروه های صنفی و حرفه ای برای اعمال نفوذ در پارلمان در سالهای بعد نیز مشاهده می شود.

در سال ۱۹۷۴ ، پارلمان در مقابل اعمال نفوذ اتحادیه بازرگانی انگلستان ، مقرر کرد انعقاد هر نوع قرارداد با نهادها و موسسات خارج از پارلمان، کنترل یا اعمال محدودیت بر اعضای پارلمان و اینکه اعضای پارلمان همچون نمایندگان این نهادها اقدام کنند ، خلاف استقلال کامل و آزادی بیان نمایندگان و نقض شأن و کرامت پارلمان و مغایر با تکالیفی است که یک نماینده در حوزه انتخابیه خود، کل کشور و بر اساس قانون اساسی دارد. این مصوبه انعقاد هر نوع قرارداد مشاوره با نهادهای خارج از پارلمان در ازای دریافت پول یا ایراد نطق، لابی گری و یا دادن رأی در پارلمان به نفع آنها را ممنوع کرد و این مصوبه همچنان معتبر و مبنای عمل است.

در سال ۱۹۷۴، پس از بروز رسوایی های مالی در پارلمان انگلستان، نظام ثبت منافع و دارایی های نمایندگان پیش بینی شد. اما دلیل اصلی پیش بینی مجموعه قواعد رفتاری برای نمایندگان پارلمان انگلستان، علاوه بر این امر، شدت یافتن لابی گری ها و عضویت نمایندگان در هیئت مدیره شرکت های خصوصی بود که بیم فساد و اعمال نفوذ ناروای نمایندگان و سوء استفاده ایشان از سمت نمایندگی در جهت جلب منافع شخصی شدت بخشیده بود.^{۹۳}

⁹³Hulst , M.V.D. The parliamentary mandate, ageneva, aaainterparliamentary union, 200, 120-123

این امر در سال ۱۹۹۵ به تشکیل کمیسیون تعیین معیارهای رفتاری در حوزه عمومی به ریاست لرد نولان منجر شد که به موجب آن مجموعه قواعد رفتاری مجلس عوام انگلستان در سال ۱۹۹۶ تصویب شد. هدف از این مجموعه قواعد ارائه یک چارچوب مناسب برای تعیین رفتار درست نمایندگان در حین حضور در عرصه سیاسی بود.^{۹۴}

مبحث دوم: بررسی قواعد رفتاری نمایندگان مجلس عوام انگلستان

همانطور که گفته شد، آخرین مجموعه قواعد رفتاری در پارلمان انگلستان مصوب سال ۱۹۹۶ است که در سال ۲۰۰۹ اصلاح شده است. این قواعد رفتاری در هفت ماده تنظیم شده که به شرح ذیل مورد بررسی قرار می‌گیرد:

گفتار اول: هدف از قواعد رفتاری

در این قانون هدف از قواعد رفتاری، کمک به نمایندگان برای انجام تکالیف شان در قبال پارلمان، حوزه های انتخابیه و آحاد ملت بیان شده است. این قواعد رفتاری تلاش می‌کند معیارهای رفتار صحیح در انجام این تکالیف عمومی را تعیین کند. این معیارها از طریق تقویت شفافیت و پاسخگویی، اعتماد افکار عمومی را به نمایندگان پارلمان ارتقا می‌دهند.^{۹۵}

گفتار دوم: دامنه قواعد رفتاری

در این قواعد رفتاری تصریح شده که این قواعد بر همه ابعاد زندگی عمومی نمایندگان پارلمان حاکم است، ولی دخالتی در عرصه های کاملاً خصوصی و شخصی نمایندگان ندارد. تذکر این نکته ضروری به نظر می‌رسد که الزام قواعد رفتاری، به اعلام منافع و دارایی های همسر و فرزندان نمایندگان را نمی‌توان ورود به حریم خصوصی نماینده تلقی کرد. این قواعد مکمل قواعد عرفی و سایر قواعد حاکم و آیین نامه داخلی مجلس عوام انگلستان است.^{۹۶}

⁹⁴Gay, O. The code of conduct for members, recent changes, parliament and constitution center, available online at: www.parliament.uk/documents/commons/lib/.../snpc-05127.pdf, 2001

⁹⁵Code of conduct, Approved by House of commons on 9 February 2009, 3, available online at: www.publications.parliament.uk/pa/cm200809/cmcode/735/735.pdf

⁹⁶ibid

نمایندگان پارلمان به موجب سوگندی که یاد کرده اند موظفند بر اساس قانون ، به تاج و تخت ملکه و پادشاه و جانشینان ایشان وفادار بمانند. نمایندگان مجلس مکلفند قوانین ، از جمله قوانین عام علیه تبعیض را رعایت کنند و در همه جا بر اساس اعتمادی که مردم به آنها ارزانی داشته اند عمل کنند.

نمایندگان مجلس مکلفند به سود ملت به طور کلی، و به نفع حوزه های انتخابیه خود به طور خاص عمل کنند.^{۹۷}

گفتار سوم: اصول کلی حاکم بر رفتار نمایندگان مجلس عوام

مجلس عوام انگلستان برخی اصول اخلاقی بنیادین را که نمایندگان مکلف به رعایت آنها هستند، در مقدمه قواعد رفتاری خود تصریح کرده است. این اصول که مورد تقلید بسیاری از پارلمان های دنیا قرار گرفته و هنگام بررسی رفتار نمایندگان از حیث نقض قواعد رفتاری مورد نظر قرار می گیرند به شرح ذیل است:

- پرهیز از جلب منافع شخصی: نمایندگان پارلمان به عنوان صاحبان مناصب عمومی باید صرفاً بر اساس منافع عمومی تصمیم گیری کنند. تصمیمات آنها نباید در جهت جلب منافع مالی یا مادی برای خود، خانواده یا دوستان شان باشد.
- رفتار بر اساس شرافت: نمایندگان پارلمان به عنوان صاحبان مناصب عمومی، نباید خود را به اشخاص یا سازمان های بیرون از پارلمان وامدار کنند ؛ زیرا این امر می تواند بر انجام تکالیف آنها تأثیر منفی بگذارد.
- عدم جانبداری: نمایندگان پارلمان در انجام امور عمومی از جمله دیدارهای عمومی، واگذاری قراردادها یا توصیه نمودن افراد برای دریافت پاداش یا منافع مالی ، باید بر اساس اصل انصاف و عدم جانبداری عمل کنند.
- پاسخگویی: نمایندگان پارلمان به عنوان صاحبان منصب عمومی ، در مقابل تصمیم هایی که می گیرند و اقداماتی که انجام می دهند باید به هر نوع نظارتی که برای ایشان در نظر گرفته شده است، تن در دهند.

⁹⁷Ibid

- شفافیت: نمایندگان پارلمان باید در اتخاذ تصمیمات و اقدامات خود تا جایی که ممکن است شفافیت داشته باشند. آنها باید دلایل تصمیمات خود را اعلام کنند. خودداری از اعلام آنها صرفاً در صورتی مجاز است که منافع عمومی آشکارا ضرورت آن را اقتضا کند.
- صداقت: نمایندگان مجلس مکلف به اعلام آن دسته از منافع هستند که به تکالیف ایشان مربوط است و باید برای حل تعارض منافی که ممکن است بروز کند، به سود منافع عمومی اقدامات لازم و مقتضی را انجام دهند.
- پیشرو بودن: نمایندگان پارلمان باید به منظور تقویت و حمایت از این اصول همواره پیشرو، داوطلب و الگو باشند.^{۹۸}

مبحث سوم: محتوای قواعد رفتاری

گفتار اول: رعایت شئون نمایندگی

- در ماده (۵) قواعد رفتاری مجلس عوام انگلستان ، تصریح شده است که از نمایندگان انتظار می رود که منافع عمومی را در نظر بگیرند و در صورت بروز تعارض میان منافع عمومی و خصوصی، منافع عمومی را ترجیح دهند.
- قبول هر گونه رشوه از سوی نمایندگان پارلمان ، مانند پول نقد، پاداش یا هر نوع عوض مادی به منظور حمایت یا مخالفت با هر گونه لایحه و طرح یا سایر موضوعاتی که در پارلمان یا کمیسیون های آن مطرح شود یا قرار است مطرح شود خلاف قانون است.
- در هر رابطه ای که یک نماینده با سازمان دارد از جمله فعالیت هایی که ثبت و ضبط نمی شوند مانند ملاقات های غیر رسمی، باید همواره اصل شفافیت و صداقت و صراحت در رابطه با وزرا، نمایندگان پارلمان و مقامات رسمی رعایت شود.

⁹⁸ Ibid: 3, 4

- نمایندگان باید توجه داشته باشند که اطلاعاتی را که به صورت محرمانه در جریان ایفای وظایف نمایندگی به دستشان می رسد حفظ کرده و صرفاً در رابطه با انجام تکالیفشان مورد استفاده قرار دهند و به هیچ وجه نباید در جهت جلب منافع مالی شخصی از آنها استفاده کنند.
- نمایندگان همواره باید اطمینان حاصل کنند که هزینه ها، امکانات و تجهیزات و خدماتی که از خزانه عمومی برای استفاده آنها در نظر گرفته شده به دقت و با رعایت قواعد وضع شده در خصوص آنها استفاده شود و نمایندگان باید همه محدودیت هایی را که برای استفاده از این تسهیلات و امکانات در نظر گرفته شده رعایت کنند.
- نمایندگان مجلس در هر حال باید طوری رفتار کنند که منجر به تقویت اعتماد و اطمینان عمومی به صداقت و درستی پارلمان شود و نباید به هیچ وجه کاری انجام دهند که به حسن شهرت مجلس عوام یا نمایندگان آن صدمه وارد کنند.^{۹۹}

گفتار دوم: ثبت و اعلام منافع و دارایی ها

- در ماده (۶) قواعد رفتاری مجلس عوام به نمایندگان تکلیف شده است که داوطلبانه برای ثبت منافع در دفتر ثبت منافع نمایندگان اقدام کنند و همواره باید به منافی که به نوعی به امور پارلمان یا کمیسیون های آن یا به روابطشان با وزرا یا وزارتخانه های دولتی یا دستگاه های اجرایی مربوط است، توجه داشته باشند.^{۱۰۰}

گفتار سوم: وظایف کمیسیونر پارلمانی استانداردها و کمیسیون استانداردها و

امتیازات

- در ماده (۷) تصریح شده است که اعمال این قواعد رفتاری در حوزه صلاحیت مجلس عوام، کمیسیون استانداردها و امتیازات و کمیسیونر پارلمانی استانداردهاست که به ترتیب بر اساس مواد (۱۴۹) و (۱۵۰) آیین نامه داخلی اقدام می کنند. بر اساس این ماده ، اعضا مکلف هستند در کلیه مراحل با هر نوع تحقیق و تفحص در خصوص رفتار و اقدامات ایشان به وسیله مقامات ذیصلاح پارلمانی همکاری

⁹⁹ Ibid: 4,5

¹⁰⁰ Ibid: 5

کند و نباید به هیچ وجه به منظور تاثیر گذاری به تصمیمات ایشان در هنگام بررسی شکایات ناشی از نقص این قواعد رفتاری، با آنها لابی کنند.^{۱۰۱}

مبحث چهارم: نهاد ناظر بر رفتار نمایندگان پارلمان انگلستان

چنانکه گفته شد اعمال قواعد رفتاری مجلس عوام انگلستان، بر عهده کمیسیون استانداردها و امتیازات و کمیسیونر پارلمانی استانداردها و امتیازات قرار دارد که به ترتیب مورد بررسی قرار می گیرد.

گفتار اول: کمیسیون استانداردها و امتیازات

این کمیسیون جزء کمیسیون های منتخب مجلس عوام انگلستان است که کار آنها عمدتاً بررسی و نظارت بر هر یک از وزارتخانه های دولتی متمرکز شده است. اما کمیسیون منتخب استانداردها و امتیازات که به موجب ماده (۱۴۹) آیین نامه داخلی مجلس عوام تاسیس شده است، به بررسی و نظارت بر رفتار نمایندگان اختصاص دارد. مطابق جزء « الف » این ماده، این کمیسیون باید به مسائلی که مربوط به امتیازات نمایندگان است و از سوی پارلمان به این کمیسیون ارجاع می شود، رسیدگی کند. همچنین مطابق جزء « ب » این ماده، این کمیسیون بر کار کمیسیونرهای پارلمانی استانداردها و امتیازات مانند نحوه جمع آوری، نگهداری و امکان دستیابی به اطلاعات مالی نمایندگان به وسیله این کمیسیونر نظارت دارد و به شکایاتی که در خصوص ثبت یا اعلام منافع به وسیله کمیسیونر، به این کمیسیون ارجاع می شود رسیدگی می کند. مطابق جزء « ج » این ماده، کمیسیون استانداردها و امتیازات به هر موضوعی که مربوط به نحوه رفتار نمایندگان باشد، از جمله نقض قواعد رفتاری مصوب پارلمان که به وسیله کمیسیونر به این کمیسیون ارجاع شده باشد رسیدگی می کند و در زمان های مختلف هر نوع تغییر و تعدیلی را که برای این قواعد لازم باشد مورد بررسی قرار می دهد. مطابق بندهای «۲» و «۳» این ماده، تعداد اعضای این کمیسیون ده نفر است که جلسات آن با حضور پنج نفر از اعضا قابل تشکیل است و عضویت این اعضا پس از انتخابات تا پایان دوره تقنینی ادامه پیدا خواهد کرد مگر این که مجلس عوام تصمیم دیگری بگیرد. مطابق بند «۴» این ماده، این کمیسیون می تواند کمیته های فرعی داشته باشد که اعضای آن نمی تواند از هفت

¹⁰¹ Ibid

نفر بیشتر باشد. جلسات این کمیته ها با حضور سه نفر از اعضا قابل تشکیل است و به موضوعاتی که از سوی کمیسیون به آنها ارجاع داده می شود رسیدگی می کنند. مطابق بند « ۵ » این ماده، کمیسیون استانداردها و امتیازات و هر یک از کمیته های فرعی آن می توانند با اشخاص مکاتبه داشته باشند و اوراق و اسناد را ثبت و ضبط کنند، در هنگام تعطیلی مجلس جلسه منعقد کنند و یا جلسات خود را در هنگام نشست های مجلس به تعویق اندازند، یا مشاوران حقوقی به کار بگمارند و یا مشاوران خاصی را خواه برای جمع آوری اطلاعاتی که به راحتی در دسترس نیست یا تحلیل و تبیین موضوعات پیچیده ای که در کمیسیون مطرح است به کار گیرند. بند «۶» این ماده به کمیسیون یاد شده این صلاحیت را اعطا کرده است که نمایندگان مجلس را به کمیسیون یا کمیته های فرعی آن احضار کند و ایشان را به ارائه اسناد و مدارک خاصی در رابطه با موضوع مورد بررسی کمیسیون یا کمیته فرعی یا کمیسیونر مکلف کند. بند «۷» مقرر داشته است این کمیسیون یا هر یک از کمیته های فرعی آن می توانند به مدارک موجود ولی گزارش نشده کمیسیون های قبلی استانداردها و امتیازات در خصوص منافع نمایندگان و یا هر نوع مدارکی که نزد ایشان است ارجاع داده و به آن استناد کنند. بر اساس بند «۹» این ماده، دادستان کل، مشاور ارشد حقوقی و معاون دادگستری در صورتی که نماینده مجلس باشند می توانند در جلسات کمیسیون یا کمیته های فرعی آن حاضر شوند، در مذاکرات ایشان شرکت کرده و اسناد و مکاتبات ایشان را دریافت کنند و هر نوع کمکی که لازم است به کمیسیون یا کمیته های فرعی آن ارائه کرده یا اصلاحاتی بر آن وارد کنند. حضور آنها در احتساب حد نصاب جلسات موثر است.^{۱۰۲}

گفتار دوم: کمیسیونر پارلمانی استانداردها و امتیازات

ماده (۱۵۰) آیین نامه داخلی به بیان وظایف و اختیارات کمیسیونر پارلمانی استانداردها اختصاص دارد. در بند «۱» این ماده انتصاب کمیسیونر پارلمانی در اختیار مجلس عوام نهاده شده است. مطابق بند «۲» ماده (۱۵۰) وظایف مقام یاد شده به شرح زیر است:

¹⁰² Standing orders of House of Commons, 2011: 152_154, available online at: <http://www.publications.parliament.uk/pa/cm/cmstords.htm>

بر اساس جزء « الف » بند « ۲ »، اولین وظیفه کمیسیون پارلمانی حفظ اطلاعات مربوط به ثبت منافع مالی نمایندگان و سایر منافی است که مجلس آن را ضروری تشخیص دهد. فراهم کردن ترتیباتی برای جمع آوری، حفظ و دسترسی به این اطلاعات بر اساس مصوبه کمیسیون استانداردها یا هر یک از کمیسیون های فرعی بر عهده این مقام قرار گرفته است.

دومین وظیفه مندرج در این بند عبارت است از: ارائه مشاوره های محرمانه به نمایندگان، اشخاص و سایر دستگاه هایی که مکلف به ثبت منافع هستند.

سومین وظیفه کمیسیون، دادن مشاوره به کمیسیون استانداردها، کمیته های فرعی آن و هر یک از نمایندگان در خصوص تفسیر قواعد رفتاری مورد پذیرش مجلس عوام و پرسش ها و ابهامات مربوط به قواعد رفتاری است.

وظیفه چهارم کمیسیون، نظارت بر نحوه اعمال این کدها و ثبت منافع و ارائه توصیه هایی بر اساس این قواعد به کمیسیون استانداردها، امتیازات یا کمیته های فرعی مربوط به آن است.

وظیفه پنجم این مقام در صورت ضرورت، تحقیق و بررسی پیرامون یک موضوع خاص که در خصوص رفتار نمایندگان مجلس مورد توجه کمیسیون قرار گرفته و گزارش به کمیسیون استانداردها و امتیازات یا به کمیته های فرعی مربوط است.

در بند «۲» قسمت الف، تصریح شده است که کمیسیون در بررسی های خود راجع به رفتار یک نماینده موظف است تعیین کند که آیا اسناد و مدارک کافی برای نقض قواعد رفتاری مربوط به ثبت یا اعلام منافع وجود دارد یا اقدام دیگری باید صورت گیرد؟

مطابق بند «۳» ماده (۱۵۰) آیین نامه داخلی مجلس عوام، کمیسیون نمی تواند موارد زیر را گزارش کند: الف) وقتی نماینده بپذیرد که در ثبت یا اعلام منافع قصور کرده است و به نظر کمیسیون، منافع ثبت نشده اندک باشد یا این قصور سهواً و غیر عمدی ارتکاب یافته باشد و نماینده مربوطه بر اساس قواعدی که به وسیله کمیسیون به این منظور تصویب شده اقدامی در جهت جبران قصور خود انجام دهد.

ب) در هر مورد که مربوط به کمک هزینه ها یا امکانات و خدمات پارلمانی باشد و موضوع از سوی کمیسیون به مقام مربوط ارجاع شده باشد و نماینده در صورت قصور یا سوء استفاده، زمینه جبران آن را در مدتی که از نظر کمیسیون متعارف و معقول باشد فراهم کند.

مطابق بند «۴» این ماده، کمیسیون می تواند در خلال تحقیق و بررسی یک شکایت و در صورتی که کمیسیون استانداردها و امتیاز تقاضا کند، یک هیئت تحقیق و تفحص تشکیل دهد که او را در یافتن شواهد و مدارک مربوط به تحقیق کمک کنند.

مطابق بند «۵» هیئت تحقیق و تفحص باید شامل کمیسیون که ریاست هیئت را بر عهده دارد، دو ارزیاب که یکی از آنها باید واجد شرایط قانونی باشد که به وسیله کمیسیون برگزیده شده باشد و دیگر از غیر اعضای کمیسیون استانداردها و امتیازات که منصوب رئیس مجلس عوام باشد، تشکیل شود و جلسات آنها باید به طور غیر علنی برگزار شود.

مطابق بند «۶» این ماده، کمیسیون:

الف) بر اساس آیین نامه داخلی مجلس عوام، طرز کار هیئت را تعیین می کند.

ب) می تواند مشاوره را به منظور کمک به هیئت منصوب کند.

بر اساس بند «۷» این ماده، هر نوع اطلاعاتی که کمیسیون ممکن است قبل از انتصاب هیئت برای کمیسیون استانداردها و امتیازات در رابطه با یک شکایت ارائه کند، باید به وسیله کمیسیون در اختیار هیئت گذاشته شود.

مطابق بند «۸» این ماده، مدافعان نماینده ای که مورد تحقیق و بررسی این هیئت قرار گرفته در صورتی که او تقاضا کند باید استماع شود و نیز می تواند احضار شهودی را به هیئت درخواست کند و یا شهود دیگر را مورد پرسش قرار دهد.

بر اساس بند «۹» پس از پایان کار هیئت:

الف) کمیسیون باید گزارشی را مطابق با جزء «ه» بند «۲» تهیه کند.

ب) ارزیاب حقوقی هیئت، باید به کمیسیون استانداردها نظر خود را در خصوص اینکه آیا رسیدگی هیئت منطبق با اصول عدالت طبیعی هست یا نه اعلام کند.

ج) عضو ارزیاب دیگر باید به کمیسیون استانداردها نظر خودش را در خصوص این که تا چه حد رسیدگی هیئت با عرف و رویه های مجلس و نمایندگان آن منطبق است اظهار نظر کند.

مطابق بند «۱۰»، کمیسیون باید هر ساله گزارش کارش را به مجلس عوام ارائه کند.

همچنین بر اساس قسمت «الف» بند «۱۰»، کمیسیون باید به طور متناوب گزارش های زیر را منتشر کند:

الف) اطلاعات و گزارش هایی در رابطه با:

۱- موضوعات رسیدگی شده بر اساس بند «۳» ماده (۱۵۰) این قانون

۲- شکایت های پذیرفته نشده

ب) اطلاعات مربوط به شکایت های واصله و موضوعات در دست تحقیق و بررسی.

بر اساس بند «۱۱» کمیسیون را فقط پس از تصویب مجلس عوام می توان از کار برکنار کرد. تغییر کمیسیون فقط پس از گزارش کمیسیون استانداردها و امتیازات به مجلس مبنی بر اینکه آنها قانع شده اند که کمیسیون فعلی مناسب این شغل نیست یا قادر به انجام تکلیفش نیست امکان پذیر است.

ی) ثبت و اعلام منافع در مجلس عوام انگلستان

همان طور که گفته شد، ماده (۶) قواعد رفتاری مجلس عوام نمایندگان مقرر کرده است که نمایندگان باید به حکم وجدان، منافی را که ممکن است بر کار آنها در پارلمان تاثیر گذارد، اعلام کرده و آن را ثبت کنند.

مجلس عوام در راستای اجرای این تکلیف، ۱۲ نوع از منافع را اعلام کرده است که لازم است نمایندگان در جهت ثبت آنها اقدام کنند. هدف از ثبت منافع، گردآوری اطلاعات راجع به منافی است که نمایندگان در

خلال دوره نمایندگی خود جلب می کنند که این منافع می تواند به نحوی از انحاء در کیفیت انجام وظایف نمایندگی تاثیرگذار باشد. پارلمان انگلستان به منظور تسهیل رعایت قواعد رفتاری به ویژه تکلیف مقرر شده

در ماده (۶)، کتابچه راهنمایی را تهیه کرده است تا امکان تطبیق رفتار نمایندگان با این قواعد رفتاری هر چه بیشتر میسر شود.

مطابق ماده (۱۳) این کتابچه، نمایندگان مجلس عوام مکلفند ظرف مدت یک ماه از تاریخ انتخاب شدن به سمت نمایندگی (خواه در انتخاب سراسری یا میان دوره ای) فرم ثبت منافع را تکمیل کرده و آن را به کمیسیونر استانداردها و امتیازات تسلیم کنند. پس از تکمیل این فرم، نمایندگان مکلفند در صورت بروز هرگونه تغییر در میزان این منافع اعلام و ثبت شده، آنها را ظرف مدت چهار هفته به کمیسیون یاد شده اعلام کنند.

نکته مهم این است که چنانچه نمایندگان دارای منفعی باشند که باید ثبت شود ولی آنها را در زمان مقرر ثبت نکرده باشند، مجاز نیستند در هیچ یک از اقداماتی که این منافع می تواند بر آنها تاثیر بگذارد و فعالیت هایی از قبیل نطق در پارلمان یا شرکت در رسیدگی به چنین موضوعی، شرکت یا مداخله داشته باشند مگر این که نماینده مربوطه وجود این منافع را به اطلاع کمیسیونر برساند.^{۱۰۳}

مبحث پنجم: طبقات دوازده گانه منافع

• دسته اول

دسته اول عبارت است از مدیریت و ریاست شرکت ها. نمایندگان مجلس عوام چنانچه مدیریت شرکت های عمومی یا خصوصی را که بابت آن حقوق دریافت می کنند بر عهده داشته باشند، باید آنها را اعلام و ثبت کنند. مقصود از حقوق در این طبقه، نه فقط دستمزد به صورت پول نقد بلکه شامل هر نوع منفعت و مزایای مشمول مالیات، از جمله استفاده از اتومبیل شرکت های یاد شده نیز می باشد. نمایندگان مکلفند نام شرکتی که مدیریت یا ریاست آن را بر عهده دارند و نیز نوع تجارتي که در آن انجام می شود را به طور دقیق و کامل اعلام کنند مگر آنکه این امر از نام شرکت قابل تشخیص باشد.

مطابق ماده (۲۰) همین راهنما، فعالیت در شرکت هایی که آغاز به تجارت نکرده و یا دچار وقفه در تجارت شده باشند، نیازی به ثبت ندارد. با این حال چنانچه تجارت نکردن یا وقفه در تجارت به معنای دقیق و مضیق کلمه تفسیر شود، به این معنا که اگر یک شرکت علاوه بر تجارت مذکور در قانون، به معاملات اضافی

¹⁰³ Code of conduct, Approved by House of Commons on 9 February 2009,12-13, available online at: www.publications.parliament.uk/pa/cm200809/cmcode/735/735.pdf

دیگری برای حفظ موجودیت خود دست بزند، در این صورت دریافت حقوق و دستمزد در چنین شرکت هایی باید ثبت شود. اگر نماینده ای بخواهد مدیریت یا ریاست خود را در یک شرکت علی‌رغم تجارت نکردن یا توقف آن به ثبت برساند، باید پس از نام شرکت، عبارت «عدم اشتغال به تجارت» را تصریح کند. مطابق ماده (۲۲) این راهنما، نمایندگان باید مبلغ دقیق هر یک از پرداخت هایی که بابت مدیریت به او پرداخت شده، نوع کاری که در قبال پرداخت انجام شده و تعداد ساعاتی که این مبالغ در قبال کار در آن ساعت ها پرداخت شده و نام و آدرس شخص، سازمان یا شرکتی که این پرداخت را انجام داده، اعلام کنند. مطابق ماده (۲۳)، نمایندگانی که با توجه به سمت نمایندگی، خدماتی را ارائه می دهند باید درآمد بیش از پنج هزار پوند را اعلام کنند.^{۱۰۴}

• دسته دوم

هر گونه حرفه یا شغل دارای دستمزد در دسته دوم جای می گیرد. در صورتی که نماینده مجلس عوام هرگونه منفعتی از یک شغل یا حرفه بازرگانی می برد (بجز عضویت در پارلمان یا وزارتخانه دولتی) باید اعلام و ثبت شود. مطابق ماده (۲۴) راهنمای اعلام و ثبت منافع، نمایندگان مجلس باید میزان دقیق هر گونه دریافت را به طور جداگانه و نوع و ساعات کاری را که در قبال آن مبلغی دریافت می کنند و نام و آدرس شخص یا شرکتی را که این مبلغ را پرداخت می کند اعلام کنند. بر اساس این راهنما، نماینده مجلس عوام باید دریافت پول، دستمزد یا مزایایی را که با استفاده و با توجه به سمت نمایندگی خود در قبال یک خدمت مستمر به دست می آورد اعلام و ثبت کند و در صورتی که ضرورت داشته باشد اجازه ارائه چنین خدمتی را از مجلس عوام کسب کند. چنین نماینده ای باید درآمد بیشتر از پنج هزار پوند در سال از چنین مشاغلی را ثبت کند.

در خصوص اشتغال در رسانه های جمعی، کسب اجازه قبلی از پارلمان ضرورتی ندارد اما درآمد بیشتر از پنج هزار پوند باید به ثبت برسد. نمایندگانی که پیش از ورود به پارلمان اشتغال به کاری داشته اند اما در حال حاضر به آن کار اشتغال ندارند اما مایل به ثبت آن هستند می توانند پس از ذکر نام شغل مذکور در پرانتز

¹⁰⁴ Ibid: 14

در مقابل آن عبارت (عدم اشتغال) را ذکر کنند. این امر به ویژه در خصوص نمایندگان که در حرفه یا شغل مشارکت دارند و می خواهند در آینده دوباره این حرفه را آغاز کنند صادق است. این منافع بهتر است در دسته یازدهم ثبت شود.^{۱۰۵}

• دسته سوم

در دسته سوم باید اسامی کلیه کسانی که به عنوان ارباب رجوع به نماینده جهت گرفتن مشاوره مراجعه می کنند اعلام و ثبت شود. این تکلیف در مورد ارباب رجوع شرکتی که نماینده مجلس در آن استخدام است نیز وجود دارد. در صورتی که نام شرکت به عنوان ارباب رجوع در فرم ثبت نام قید می شود باید نوع کار شرکت نیز ذکر گردد. موضوع مشاوره و مبالغ دریافتی در هر پرداخت به طور جداگانه، نوع کار، ساعات کاری که در قبال آن این پرداخت انجام شده، نام و آدرس شخص یا سازمان یا شرکتی که این پرداخت را انجام داده است باید در فرم ثبت منافع تصریح شود.

• دسته چهارم

در این دسته دو نوع منافع به طور مجزا نام برده شده است:

الف) هر گونه کمک بلاعوض از سوی حزب یا انجمن حوزه انتخابیه نماینده یا گروه های وابسته به انجمن هایی که یا به یک نماینده در مجلس عوام مرتبط هستند.

ب) هر گونه کمک و پشتیبانی مالی یا مادی از یک عضو پارلمان به مبلغ بیش از هزار و پانصد پوند از یک منبع، خواه از یک منبع و یا کمک های بلاعوض بیش از پانصد پوند در طول یک سال از منابع متعدد باید اعلام و ثبت شود.

این دسته بیشتر مربوط به حمایت های مالی از نمایندگان مجلس از سوی شرکت ها، اتحادیه های بازرگانی و انجمن های حرفه ای و افراد است. کلیه کمک های بلاعوض که مرتبط با فعالیت سیاسی فرد نماینده باشد به طور کلی در این دسته قابل دسته بندی هستند مگر اینکه:

¹⁰⁵ Ibid: 15

الف) ثبت آنها در دسته دیگری مناسب تر باشد مانند ثبت در دسته پنجم (شامل هدایا و مهمان نوازی ها)
یا دسته ششم (ملاقات های خارجی)

ب) این کمک های بلاعوض از ثبت معاف شده باشند.

آنچه در این دسته راجع به ثبت کمک های بلاعوض احزاب به گروه های سیاسی حوزه انتخابیه شخص نماینده گفته شد، علاوه بر مقررات مربوط به گزارشی است که احزاب سیاسی باید به کمیسیون انتخابات اعلام کنند.^{۱۰۶}

• دسته پنجم

این دسته به هدایا، مزایا و مهمان نوازی ها مربوط است. در این دسته هر نوع هدیه به نمایندگان یا همسر یا شریک زندگی ایشان، یا دادن هر نوع مزایای مادی از سوی شرکت ها، سازمان ها یا یک شخص در داخل انگلستان به یک نماینده با توجه به سمت نمایندگی او که ارزش آن از یک درصد حقوق سالیانه پارلمان بیشتر باشد باید اعلام و ثبت شود.

تأکید بر این نکته لازم است که این هدایا، مزایا یا مهمان نوازی ها باید به نحوی در ارتباط با عضویت شخص در مجلس عوام و به صورت رایگان، یا پایین تر از قیمتی باشد که برای افراد معمولی وجود دارد. این قبیل منافع مالی در صورتی که از سوی یک شرکت یا سازمان، به نماینده یا همسر یا شریک زندگی نماینده که در سود آن شریک هستند داده شود، باید اعلام و ثبت شود.

نمایندگان باید هدایا یا مزایایی را که از یک منبع در یک سال دریافت می کنند که ارزش آن بیش از یک درصد از حقوق فعلی پارلمانی آنها باشد هر چند که هر کدام از آن مزایا یا منافع به تنهایی کمتر از این مبلغ باشد اعلام و ثبت کنند.^{۱۰۷}

• دسته ششم

این دسته مربوط به سفرهای خارجی نمایندگان مجلس عوام است. بجز استثناهای خاص، سفرهای خارجی انجام شده به وسیله یک نماینده مجلس یا همسر یا شریک زندگی او که به نوعی با توجه به سمت

¹⁰⁶ Ibid: 16

¹⁰⁷ Ibid: 18, 19

نماینده‌گی مجلس عوام انجام می‌شود، در صورتی که هزینه‌های این سفر بیش از یک درصد حقوق سالیانه نماینده باشد و تمام آن به وسیله خود نماینده یا از محل درآمدهای عمومی انگلستان پرداخت نشده باشد باید اعلام و ثبت شود. در صورتی که بخشی از هزینه‌های سفر خارجی به وسیله منابع خارجی تأمین شود، این موضوع باید به طور خلاصه شرح داده شود. اگر این سفر به وسیله احزاب ثبت شده باشد و یا گروه پارلمانی ترتیب آن را داده باشد، ذکر کلی این مطلب کافی نیست، بلکه باید نام دولت، سازمان، شرکت یا گروهی که در نهایت هزینه سفر را پرداخت کرده تصریح شود.

برخی از سفرهای خارجی مطابق ماده (۴۷) این راهنما، از اعلام و ثبت معاف شده‌اند که از جمله آنها سفرهایی است که کلیه هزینه‌های آن از سوی حزبی پرداخت می‌شود که نماینده مجلس عوام به آن حزب تعلق دارد یا به وسیله نهادی از اتحادیه اروپا یا گروه سیاسی متعلق به پارلمان اروپا ترتیب داده شده باشد.^{۱۰۸}

• دسته هفتم

هدایا یا مزایا در این دسته طبقه بندی شده‌اند. این قبیل هدایا و مزایا که در سفرهای خارجی به شخص نماینده یا به همسر یا شریک زندگی نماینده یا هر نوع امتیاز مادی که ارزش آن بیشتر از یک درصد حقوق سالیانه نماینده پارلمان باشد از سوی شرکت یا شخص خارجی با توجه به سمت نمایندگی در مجلس عوام به شخص نماینده یا به همسر یا شریک زندگی او ارائه شده باشد باید ثبت و اعلام شود. لازم به ذکر است که محدودیت‌های قانونی ای برای قبول منافع مالی در خارج از کشور از سوی نماینده در ارتباط با فعالیت سیاسی او وجود دارد که نمایندگان در این زمینه می‌توانند از مشاوره کمیسیون انتخابات بهره‌مند شوند.

• دسته هشتم

این دسته شامل زمین و املاک متعلق به نمایندگان مجلس عوام است که به شرح زیر طبقه بندی شده است:

¹⁰⁸ Ibid: 21

الف) زمین یا ملکی که دارای ارزش قابل توجهی باشد (بجز محل اقامت شخصی نماینده، یا همسر یا شریک زندگی اش)

ب) زمین یا ملکی که از آن درآمدی حاصل شود باید اعلام و ثبت و نوع ملک نیز باید تصریح شود. منزلی که برای سکونت فرزندان نماینده در نظر گرفته شده است، شامل حکم این دسته نمی شود. املاکی مانند مزرعه که خود نماینده در آن سکونت دارد اما ارزش آن صرف نظر از سکونت او از ارزش بسیار زیادی برخوردار است باید اعلام و ثبت شود. مقصود از ارزش زیاد آن است که ارزش آن بیش از حقوق پارلمانی فعلی نماینده در یک سال مالی باشد.

همچنین منظور از درآمد زیاد مذکور در بند فوق الذکر نیز درآمدی بیش از ۱۰ درصد از حقوق فعلی نماینده مجلس عوام در یک سال مالی است. بنابراین در صورتی که درآمد نماینده از زمین و ملک خود از جمله منزل مسکونی اش یا هر منزل مسکونی دیگر طبق تعریف ماده (۵۲) این کتابچه، زیاد باشد، این درآمد باید اعلام و ثبت شود.

• دسته نهم

این دسته به اعلام و ثبت مالکیت سهام می پردازد. منافع سهامی که به یک نماینده مجلس عوام تعلق دارد، خواه متعلق به شخص نماینده باشد یا به همسر یا شریک زندگی او یا هر یک از فرزندان وابسته به او در هر یک از شرکت های خصوصی یا عمومی یا هر بنگاه دیگری که:

الف) بیش از پانزده درصد کل سرمایه منتشره شرکت یا بنگاه باشد.

ب) به میزان پانزده درصد یا کمتر از کل سرمایه منتشره شرکت باشد، اما از حقوق فعلی پارلمانی نماینده بیشتر باشد.

نوع کار شرکت در هر مورد باید ثبت شود.^{۱۰۹}

• دسته دهم

¹⁰⁹ Ibid: 23

معاملات کنترل شده در چارچوب جدول هفتم قانون انتخابات احزاب سیاسی و فراندم سال ۲۰۰۰ میلادی در صورتی که از ثبت و اعلام دارایی معاف شده باشد باید ثبت شود.

به موجب ماده (۶۰) کتابچه ، وام ها و قراردادهای اعتباری، تحت کنترل قانون انتخابات احزاب سیاسی و فراندوم سال ۲۰۰۰ میلادی درآمده است و می توان آنها را به کمیسیون انتخابات گزارش کرد. در صورتی که به نماینده ای وام یا قرارداد اعتباری بیش از پانصد پوند در رابطه با فعالیت های سیاسی پیشنهاد شود، نماینده باید بررسی کند که آیا این مبالغ از یک منبع مجاز پرداخت شده است یا نه و در صورتی که در این خصوص تردید داشته باشد باید قبل از انعقاد قرارداد برای کسب اطلاعات بیشتر با کمیسیون انتخابات مشورت کند. در صورتی که ارزش آن بیش از هزار و پانصد پوند باشد، نماینده باید ظرف سی روز آن را به ثبت برساند. در صورتی که مبلغ وام بیش از پانصد پوند از منابع غیر مجاز باشد نباید دریافت شود. هر گاه بنا باشد بخشی از وام دریافتی در جهت فعالیت های سیاسی استفاده شود، آن بخش در زمره وام های نظارت شده است و در صورتی که بیش از ارقام ذکر شده در بالا باشد، باید ثبت شود.^{۱۱۰}

• دسته یازدهم

این دسته به سایر منافع قابل ثبت می پردازد به این معنا که هر گونه منفعتی که در هیچ کدام از دسته های ذکر شده در بالا ننگجد ولی با توجه به هدف اصلی از اعلام و ثبت منافع باید ثبت شود در این دسته جای می گیرد. چنانکه گفته شد، هدف از این امر ارائه هر گونه اطلاعات درباره منافع مالی یا هرگونه منفعت مادی است که یک نماینده دریافت می کند که به طور معمول می توان تصور کرد که این منافع برای فعالیت های نماینده در پارلمان اعم از نطق، رسیدگی به طرح ها و لوایح یا هر نوع اقدام دیگر او در پارلمان تاثیر می گذارد یا یک نماینده خود چنین تاثیر نامطلوبی را محتمل می داند. بنابراین ثبت این قبیل منافع با چنین معیاری در این دسته جای می گیرد.^{۱۱۱}

• دسته دوازدهم

¹¹⁰ Ibid: 23

¹¹¹ Ibid: 23, 24

دسته آخر ناظر بر وضعیت اعضای خانواده نماینده مجلس عوام است. در صورتی که از سوی این نمایندگان به کاری مرتبط با سمت نمایندگی گمارده شده باشند و از این طریق مبالغی به آنها پرداخت شود. در این صورت نمایندگان مجلس عوام موظفند که نام، نسبت خانوادگی و عنوان شغلی اعضای خانواده خود را اعم از نسبی یا سببی که به کار مرتبط با سمت نمایندگی گمارده شده و از محل بودجه پارلمان به ایشان حقوق و دستمزد پرداخت می شود ثبت کنند.^{۱۱۲}

مبحث ششم: مجازات نقض قواعد رفتاری

در صورتی که نقض قواعد رفتاری به وسیله نمایندگان احراز شود، کمیسیون استانداردها و امتیازات مجازات مناسب برای نمایندگان متخلف به مجلس عوام توصیه می کند. این مجازات ها عبارتند از: عذرخواهی یا یک دوره تعلیق زمانی همراه با عدم پرداخت حقوق نمایندگی. مجازات اخراج از پارلمان از سال ۱۹۴۷ تا کنون مورد استفاده قرار نگرفته است. پیشنهادهایی ارائه شده است که هر دو مجلس عوام و لردها بتوانند در موارد نقض قواعد رفتاری از جریمه های مالی استفاده کنند که این امر نیز هنوز اجرایی نشده است.^{۱۱۳}

¹¹² Ibid: 24

¹¹³ Gay, O. The code of conduct for members, recent changes, parliament and constitution center, available online at: www.parliament.uk/documents/commons/lib/.../snpc-05127.pdf, 2001, 3,4